روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی

یکشنبه ۴ آبان ۱۴۰۴ ■ سال سی‌وسوم ■ شماره ۹۵۲۲

سرمایه گذاری برای تولید

همشهری

حافظ
باده لعل لبش کز لب من دور مباد
راح روح که و پیمان‌ده پیمانه کیست؟

صفحه‌آرا: علیرضا بهرامی

■ حضرت امیر المؤمنین علی(ع):
خودپسندی، سرآغاز کم خِرَدی است.

■ اذان ظهر: ۱۱:۴۸ ■ غروب آفتاب: ۱۷:۱۵
■ اذان مغرب: ۱۷:۳۴ ■ نیمه شب شرعی: ۲۳:۰۶
■ اذان صبح فردا: ۴:۵۷ ■ طلوع آفتاب فردا: ۶:۲۲

■ پذیرش آگهی: ۸۴۳۲۱۰۰۰
■ چاپ: همشهری
■ تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

■ توزیع و اشتراک: موسسه نشرگستر امروز نوین
■ تلفن توزیع: ۶۱۹۳۳۰۰۰
■ تلفن اشتراک: ۶۱۹۳۳۱۱۴

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قریشی، شماره ۱۴
■ کدپستی ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۴۴۶
■ تلفن: ۲۳۰۲۳۰۰۰، نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷

■ همشهری آنلاین: www.hamshahrionline.ir
■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

صفحه آخر

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سردبیر: دانیال معمار

■ دبیر تحریریه: شهرام فرهنگی
■ معاونان سردبیر: علی عمادی، شاهین امین
■ مدیر فنی: حامد یزدانی
■ مدیر هنری: مهدی سلامی
■ دبیر عکس: امیر پناهپور

سیاسی و دیپلماتیک:
■ مدیر: حسین ارجلو
شهرنگار:
■ مدیر: پروانه بهرام‌نژاد
■ دبیر: مریم باقرپور
اقتصاد:
■ مدیر: حسین لطفی
■ دبیر: مریم موسی‌پور
تماشاگر:
■ مدیر: امیر محمد یعقوب‌پور
■ دبیر: لیلی خرسند

گزارش:
■ مدیر: فهیمه طباطبایی
سرزمین من:
■ مدیر: سیده زهرا عباسی
■ دبیر: زهرا رفیعی
تندرستی:
■ مدیر: جواد نصرتی
■ دبیر: مریم سرخوش
سرنخ:
■ مدیر: جواد عزیزی
■ دبیر: محمد جعفری
صفحه آخر:
■ دبیر: عیسی محمدی

دانستنیها:
■ مدیر: ساسان شادمان
■ دبیر: زهرا خلجی
جامعه:
■ مدیر: مسعود میر
■ دبیر: فاطمه عسگری‌نیا
۲۴ (سینما و تلویزیون):
■ مدیر: سعید مروتی
■ دبیر: علیرضا محمودی
سرگرمی:
■ دبیر: فرزام شیرزادی
طرح و گرافیک:
■ دبیر: محمدعلی حلیمی

سردبیر آنلاین:
سید مجتبی صادقی
معاونان آنلاین:
کامران بارنجی، حامد فوقانی
مدیر محتوای تلویزیون:
اسماعیل سلطنت‌پور
مدیر چندرسانه‌ای:
زهرا سادات بهشتی
مدیر پخش زنده:
امیرحسین محمددوست
مدیر تولید تلویزیون:
الهه سادات بهشتی
مدیر فضای مجازی:
محمد حسین امیری

دور دنیا

شیرین‌ترین ملودی

پروژه «شیرین‌ترین ملودی» که در اکتبر ۲۰۲۵ معرفی شد، نمونه‌ای نوآورانه از تلفیق علم، هنر و صنعت خوراکی است. این پروژه حاصل همکاری میان ناتالی هایاسینت، متخصص صدا از دانشگاه بریستول و یکی از برندهای شکلات جهان است. هدف این پروژه، ارتقای تجربه مصرف شکلات از طریق تحریک همزمان حواس شنوایی و چشایی است.

پایه علمی این پروژه بر مفهوم «ادغام چندحسی» استوار است؛ پدیده‌ای که در آن حواس مختلف مانند شنوایی، بینایی و چشایی به‌طور همزمان درک ما را از طعم و بافت غذا شکل می‌دهند. مطالعات نشان داده است که موسیقی ملایم در گام ماژور می‌تواند حس شیرینی را تقویت کند؛ درحالی‌که نت‌های تیز، تلخی را برجسته می‌سازند. همچنین موسیقی پرشتاب بیشتر با غذاهای فوری یا همان فست‌فودها هماهنگ است و برای صرف دسرهای لطیف، بهتر است از این سبک موسیقی استفاده نکنید.

آهنگ «شیرین‌ترین ملودی» با سرعت 78 BPM و به مدت ۹۰ ثانیه، دقیقاً با زمان ذوب شکلات روی زبان هماهنگ شده است. استفاده از پیانو، سازهای زهی و چنگ در این قطعه به‌طور هدفمند برای تقویت حس شیرینی، لطافت و بافت دلپذیر شکلات طراحی شده‌اند.

«شیرین‌ترین ملودی» حاصل بیش از ۶۰ سال پژوهش علمی درباره پدیده‌ای به نام «ادغام چندحسی» است؛ جایی که حس چشایی و شنوایی بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. این پروژه نه‌تنها تجربه‌ای لذتبخش برای مصرف‌کنندگان فراهم می‌کند، بلکه نشان‌دهنده ظرفیت‌های گسترده علم صدا در صنعت خوراکی است. با این ابتکار، شکلات از یک محصول خوراکی ساده به تجربه‌ای هنری و چندحسی تبدیل خواهد شد. ناتالی می‌گوید: «این ابتکار نشان می‌دهد که لذت بردن از شکلات می‌تواند تجربه‌ای چندحسی باشد که فراتر از طعم، همه حواس را درگیر می‌کند. قدرت موسیقی در افزایش لذت شکلات، چشم‌اندازی هیجان‌انگیز است.»

در حال حاضر، آهنگ «شیرین‌ترین ملودی» در پلتفرم‌های یوتیوب و اسپاتیفای قابل دسترسی است و علاقه‌مندان با گوش دادن به آن، می‌توانند تجربه متفاوتی از مصرف شکلات داشته باشند.

نگاه

عمومحمد و کلبه آبی متحرکش

او را عمومحمد صدا می‌زنند. او در گوشه خلوتی در هر خیابانی که بخواهد زندگی می‌کند؛ گاهی پایین شهر، گاهی مرکز و گاهی هم بالای شهر! اما بیشتر می‌توانی او را حوالی پارک نیاوران پیدا کنی با همان کلبه آبی متحرک چوبی‌اش! کلبه‌ای که به عمومحمد یا کلبه مروارید مشهور شده. ۵ سالی طول کشید تا آن را تکمیل کند. او در گذشته‌های دور، درشکه‌ساز بود و وقتی در تهران دیگر از درشکه خبری نبود، دوزنده شد؛ آن هم تودوزی خودروها. همین هنرش هم او را برای ساخت چنین خانه متحرکی تشویق کرد؛ یعنی با تجربه درشکه‌سازی، همت کرد که کلبه‌ای چوبی هم برای خودش دست و پا کند.

محمد شافعی متولد سال ۱۳۲۷ است و به‌خاطر فرار از فضای بسته آپارتمانی و البته فرار از فشار زندگی و دوری از بیماری‌های روحی، تصمیم گرفت رویای ۵۰ ساله‌اش را به واقعیت تبدیل کند و خودروی وانت‌نیسان آبی‌اش را تبدیل به خانه‌ای چوبین کرد؛ کلبه‌ای که هم تهرانی‌ها را حیرت‌زده کرده و هم هر وقت با آن سفر می‌رود، تعجب دیگر مردمان شهرهای ایران را هم برانگیخته است. او البته عاشق طبیعت و گردشگری است و بعد از خرید یک نیسان آبی، تقویت کمک‌فنرها و زیرسازی خودرو، کلبه چوبی‌اش را ساخت که ۵ سال برای آن زحمت کشید تا بتواند تمام امکانات یک کلبه چوبی را روی آن فراهم کند. او نخستین سفرش را از مشهد آغاز کرد و سفرها یکی پس از دیگری ادامه یافت. کلبه‌اش مشتری‌های پر و پاقرصی هم داشته، اما او به این کار راضی نمی‌شود و می‌گوید: «نیازی به پول برای خرید خانه ندارم؛ کلبه‌ام را ساخته‌ام تا از فضای خسته‌کننده آپارتمان‌ها دور بمانم و ایران سرافراز را بگردم و به‌هیچ‌عنوان کلبه‌ام را رهن و اجاره نمی‌دهم.»

عمومحمد وصیت کرده کلبه آرزوهایش را بعد از مرگش خراب نکنند و حداقل آن را برای دوستی با طبیعت نگه دارند.

امضا: مهندس ایرانی

نگاهی به چند پروژه بزرگ مهندسان کشورمان که جزو ترین‌های منطقه قرار گرفته است

سیدسروش طباطبایی‌پور | روزنامه‌نگار | این روزها خبر افتتاح بخش‌های مختلف پازل پروژه میدان فتح، در رسانه‌ها منتشر شده و اهالی غرب تهران را از معضل ترافیک صبحگاهی و عصرگاهی این بخش از شهر نجات می‌دهد؛ ابرپروژه‌ای که مرحله چهارم آن همین چند روز پیش بعد از دسترسی غرب به شمال، غرب به سمت جنوب و جنوب به شمال بزرگراه، حالا دسترسی شمال به جنوب آیت‌الله سعیدی را هم برقرار کرده است. در اینجا به چند پروژه عمرانی دیگر خاص تهران و حوالی آن نگاهی می‌اندازیم که در چند دهه اخیر به بهره‌برداری رسیده‌اند یا در حال گشایش هستند و به‌عنوان پروژه‌های خاص کشورمان در سطح خاورمیانه می‌درخشند.

پروژه میدان فتح

پروژه میدان فتح به‌عنوان دروازه غربی تهران و یکی از مهم‌ترین بخش‌های اتصال جنوب بزرگراه یادگار امام (ره) به بزرگراه آزادگان و آزادراه تهران-ساوه نقش‌آفرینی می‌کند. عبور از سطح منفی و اراضی نظامی، آن هم با حفظ امنیت و طراحی توأمان زیرزمینی، این پروژه را به یکی از خاص‌ترین پروژه‌های عمرانی خاورمیانه تبدیل کرده است. بعد از ۱۲ سال این پروژه در زمان مدیریت شهری جدید به بهره برداری رسیده است.

تونل توحید

از جمله پروژه‌های منحصر به فرد شهری در تهران، تونل توحید است که بزرگراه چمران را به بزرگراه نواب وصل می‌کند. این تونل که عمق عمیق‌ترین بخش آن به بیش از ۵ متر می‌رسد، با ۲۱۳۹ متر طول و در ۶ باند رفت و برگشت در سال ۱۳۸۸ افتتاح شد. نصب ۷۰ عدد جت فن، ۱۱ اگزوز فن برای تهویه و ورود و خروج هوا به تونل، ژنراتورهای اضطراری برق از مهم‌ترین ویژگی‌های فنی و مهندسی این تونل است.

پل طبقاتی صدر

تا پیش از افتتاح پل طبقاتی صدر، تردد در مسیرهای شرقی‌غربی شمال تهران بسیار سخت بود تا اینکه شهرداری تهران این پل را در سال ۱۳۹۲ افتتاح کرد؛ پلی که یکی از شاخص‌ترین پروژه‌های عمرانی شهر تهران است و از نظر طراحی، ارتفاع و اتصال شبکه بزرگراهی در خاورمیانه کم‌نظیر محسوب می‌شود. این پل با طولی بیش از ۶ کیلومتر و عرض ۲۵ متر، نقش مؤثری در کاهش بار ترافیکی ایجاد کرده است.

پایانه مسافربری ترمینال شرق

سال گذشته و بعد از مدت‌ها بنای جدید پایانه مسافربری شرق تهران افتتاح شد تا ترمینال قدیمی شرق تهران تغییر کاربری دهد و به سرانه‌های خدماتی و فضای سبز شرق تهران افزوده شود. وسعت، طراحی مدرن، اجرای سیستم هوشمندسازی، ظرفیت بالا و اتصال به متروی شهری، این پایانه را به یکی از خاص‌ترین پایانه‌های مسافری تبدیل کرده است. این پایانه، جزو بزرگ‌ترین پایانه‌های مسافری منطقه محسوب می‌شود و البته جزو هوشمندترین آنها.

پلازای ایستگاه متروی جهاد

معماری ایرانی همیشه به‌عنوان یکی از شگفت‌انگیزترین نمونه‌های هنر در جهان مطرح بوده که یکی از جلوه‌های آن در پلازای ایستگاه متروی جهاد تهران تجلی پیدا کرده است؛ ایستگاهی در تقاطعی شلوغ که به طرز فریبنده‌ای با کمک از معماری ایرانی-اسلامی، فضایی ساده و دیدنی را به نمایش گذاشته است. مساحت این پلازا ۸۰۰ مترمربع و کارفرمای آن شهرداری تهران است که سال گذشته توانست برنده جایزه معماری ریبا (مؤسسه سلطنتی معماران بریتانیا) شود.

برج میلاد

این درست که برج خلیفه در دوبی، از نظر ارتفاع از برج میلاد تهران بلندتر است، اما ترکیب کاربری‌های فرهنگی، علمی و مخابراتی در یک سازه مستقل، برج میلاد را به برجی خاص در خاورمیانه تبدیل کرده است. همچنین طراحی پایه برج به شکل هشت‌ضلعی با الهام از معماری ایرانی-اسلامی و سازه رأس آن با قطر ۶۰ متر، از دیگر ویژگی‌های این برج است که در سال ۱۳۸۷ شمسی به بهره‌برداری رسید.

دریاچه خلیج‌فارس

دریاچه خلیج‌فارس یا دریاچه چیتگر واقع در منطقه ۲۲ تهران، از نظر وسعت بخش آبی با حدود ۱۳۰ هکتار و دسترسی عمومی و ترکیب کاربری‌های گوناگون در کنار هم در میان دریاچه‌های مصنوعی شهری به یکی از منحصربه‌فردترین دریاچه‌های مصنوعی خاورمیانه تبدیل شده است. رستوران‌ها و مراکز خرید و فضاهای فرهنگی در کنار هم در جایی که فاقد فضای سبز است از ویژگی‌های دیگر این دریاچه است.

ایران‌مال

مجموعه‌ای عظیم با ۱۷۰ هکتار مساحت با ترکیبی از فضاهای سبز، تفریحی، رستوران، سینما و دیگر فضاهای دیدنی در غرب تهران که در خاورمیانه عرض‌اندام می‌کند. ۲۵۰۰ واحد فروشگاهی و مراکز فرهنگی مثل کتابخانه جندی‌شاپور، تالار آینه، موزه مشاهیر و مسجد جامع، به ایران‌مال رونق خاصی بخشیده است. از دیگر ویژگی‌های خاص این مرکز می‌توان به تلفیق معماری سنتی ایرانی با معماری اروپایی و عربی و احداث هتل، مرکز همایش بین‌المللی و سالن‌های کنفرانس آن نیز اشاره کرد.

پل B1 در آزادراه تهران-شمال

یکی از بلندترین پل‌های خاورمیانه از نظر ارتفاع پایه‌ها این روزها در حال تکمیل است؛ پل B1 در آزادراه تهران-شمال به طول ۱۰۵۰ متر که از ۸ دهانه تشکیل شده و ستون‌هایی به ارتفاع ۱۳۶ متر دارد. این پل که مراحل پایانی تکمیل خود را سپری می‌کند، به‌دلیل شرایط کوهستانی، شیب زیاد و عبور از دره عمیق از جمله سازه‌های پیچیده مهندسی جهان به شمار می‌رود و در نوع خود در منطقه خاورمیانه بی‌نظیر است.

سوژه روز

جشنواره‌ای به طعم دیزی

روستای امیرآباد شیروان به صحنه جشنواره‌ای پرنشاط از طعم و سنت تبدیل شد. به مناسبت هفته تربیت بدنی، جشنواره استانی «دیزی» و بازی‌های بومی-محلی، عطر دیزی سنگی را با هیاهوی مسابقات محلی درهم آمیخت. در این رویداد که با استقبال گسترده مردم خراسان شمالی همراه بود، شرکت‌کنندگان در کنار چشیدن طعم اصیل دیزی، شاهد پوشش‌های رنگارنگ محلی و رقابت‌های پرهیجان بودند؛ تلفیقی به یادماندنی که نشان می‌داد سنت و ورزش می‌توانند بهترین مکمل یکدیگر باشند و ریشه‌ها را در دل نسل جدید زنده نگه دارند.

عکس خانه

خانه‌ای که در زمان جا ماند

شاید خانه‌ها هم خواب می‌بینند؛ خواب روزهایی که ایوان مدورشان پناه عصرانه‌های دلنشین بود و حیاط‌شان، زمین بازی کودکانی که حالا خودشان صاحب فرزند و خانه‌اند. این تصویر که به تازگی در فضای مجازی پربازدید شده، بیش از یک عکس، شبیه قابی از یک رویای فراموش شده است؛ عمارتی باشکوه در قلب تهران که در سکوتی عمیق فرو رفته است. این رویای آجری، یک خانه واقعی اما بی‌صاحب است. همانطور که در وصفش آمده، کافی است خود را پشت درِ بزرگش تصور کنی تا پا به جهانی دیگر بگذاری. جهان پنجره‌های بلند، دیوارهای قصه‌گو و بوی درختانی که دهه‌هاست شاهد آمد و رفت روزگارند. پراکندگی برگ‌های پاییزی در حیاط رهاشده‌اش، مانند نامه‌هایی خوانده‌نشده از گذشته‌اند که داستان زندگی آرام و بی‌دغدغه ساکنانش را روایت می‌کنند. اما وایرال شدن این تصویر، یک سؤال تلخ را در ذهن هزاران کاربر ایرانی حک کرده است: سرنوشت این همه زیبایی و خاطره چه می‌شود؟ این خانه تنها یک ملک نیست؛ بخشی از هویت و حافظه شهری ماست که در میان برج‌های بی‌روح مدرن، هنوز نفس می‌کشد. این سکوت زیبا، فریادی است برای نجات یک اصالت، پیش از آنکه بولدوزرها، این رویای آجری را برای همیشه به خاطره‌ها بسپارند.